

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.37.258/2026/4.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Bérces Nóra bíró

Dr. Farkas Katalin bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Dora Márta ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatal ... Hivatal
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Izsák Nikolett kamarai jogtanácsos

A per tárgya: népegészségügyi ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Fővárosi Törvényszék 109.K.703.468/2024/22.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes 2024. február 16. napján hatósági eljárást indított a felperes, mint kk. ... (a továbbiakban: gyermek) törvényes képviselője ellen, mert a gyermek nem kapta meg a 12. életévben esedékes életkorhoz kötött kötelező Hepatitis-B oltást. Az eljárás során

megkeresett, a gyermek korábbi oltásait beadó iskolaorvosa, a jelenlegi iskolaorvosa és a háziorvosa azt a tájékoztatást adták, hogy a gyermeknek nincs olyan betegsége, amely miatt az oltás ellenjavallott lenne.

[2] Az alperes a 2024. május 23. napján kelt ... számú határozatában kötelezte a felperest, hogy a gyermeket 2024. szeptember 30. napjáig oltassa be az életkorhoz kötött Hepatitis-B oltással, és ennek megtörténtét 5 napon belül igazolja az oltási könyv másolatával. Megállapította, hogy a gyermeknek meg kellett volna kapnia a védőoltást az iskolai kampányoltás keretében. A felperes nem tett eleget az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (6) bekezdésében foglalt azon kötelezettségének, hogy gondoskodik a védőoltásra kötelezett gyermek megjelenéséről. Rögzítette, hogy nincs olyan kontraindikáció, amely alapján az oltás ellenjavallt lenne. A korábban beadott védőoltás miatt tett rendőrségi feljelentés nem minősül az eljárás felfüggesztését megalapozó előkérdésnek; a felperes pedig mentesítés iránti kérelmet nem nyújtott be.

A jogerős ítélet

[3] A felperes keresete alapján eljáró bíróságnak a jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Rögzítette, hogy a kötelező oltások alapjogi vizsgálatára a testi épség és egészség védelme körében, a magánélet tiszteltetéséhez való jog alapján kerül sor, amely alapjog közegészségügyi okból, és mások jogainak védelme érdekében, az igazolt legitim cél eléréséhez szükséges és arányos mértékben korlátozható. Mind az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJB), mind az Alkotmánybíróság {3080/2019. (IV. 17.) ABH, 3114/2022. (III. 23.) ABH, 3331/2023. (VI. 21.) ABV} akként foglalt állást, hogy a kötelező védőoltási rendszer nem alapjogellenes; állampolgári szinten a gyermekek egészségét szolgálja, ha a kiemelten veszélyes betegségekkel szemben őket kollektíven beoltják. Az egészséghez való jog védelme a kötelező védőoltási rendszerekben akként van jelen, hogy aki egészségügyi állapota, betegsége miatt valamelyik kötelező védőoltással nem oltatható, az egyedi mentesítést kaphat. A hazai jogrendben ez oly módon érhető el, hogy akár az orvos, akár az érintett gyermek törvényes képviselője az Eütv. 58. § (3) bekezdése alapján mentesítési kérelmet nyújt be az egészségügyi államigazgatási szervhez, a kontraindikációra vonatkozó kezelőorvosi véleményt csatolva. A kúriai gyakorlat (pl. Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.III.37.962/2015/5.) megerősíti, hogy a mentesítési eljárás szolgálhat az oltások indokolt esetben való elmaradására. Amennyiben mentesítési eljárás nem indul, és a szülő a hatóság felhívására sem biztosítja, hogy a gyermekét alávéssék a kötelezően előírt védőoltásnak, úgy ennek az Eütv. 58. § (7) bekezdése alapján az a – közegészségvédelmi indokból előírt – következménye, hogy az egészségügyi államigazgatási szerv köteles elrendelni az oltás beadását. Nem ennek a hatósági eljárásnak a tárgya és feladata az, hogy a kontraindikációt kivizsgálják; az alperesnek eljárás felfüggesztési kötelezettsége nem volt.

[4] A felperes egyedi normakontroll eljárás kezdeményezése, illetve a folyamatban lévő büntetőeljárásra alapított eljárás felfüggesztése iránti indítványát elutasította, mert az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlata teljesen egyértelmű a kötelező védőoltások vonatkozásában, összhangban az EJB gyakorlatával, továbbá mert az oltás alóli mentesítés megalapozottsága külön, kérelemre indult eljárásban vizsgálható.

A felülvizsgálati kérelem

[5] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet közigazgatási cselekményre is kiterjedő hatályon kívül helyezését az alperest új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Felülvizsgálati kérelmével egyidejűleg azonnali jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztett.

[6] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdésére pont és alpont megjelölése nélkül hivatkozott.

[7] Álláspontja szerint az ügy alapvető jelentőségű jogkérdéseket vet fel, a Kúria jogegységesítő döntését igényli, a támadott ítélet nyilvánvalóan jogszabálysértő, eltér a kialakult kúriai gyakorlattól, továbbá kiemelt társadalmi jelentőséggel bír. Az ügy központi kérdése, hogy elrendelhető-e kötelező védőoltás olyan esetben, amikor a gyermeknél korábbi oltások után súlyos egészségkárosodás merült fel, az oltás utáni események kivizsgálása nem történt meg a döntés meghozataláig, és az ügyben büntetőeljárás van folyamatban.

[8] Álláspontja szerint a törvényszék eltért a Kúria Kfv.II.37.080/2016/9. számú határozatában foglaltaktól, amely kimondta, hogy a mentesítési feltételek fennállásának vizsgálata az ügy szempontjából olyan jelentős kérdés, amelyet minden egyes eljárásban vizsgálni kell. Ezzel szemben a törvényszék nem vizsgálta érdemben a mentesítési feltételek fennállását, és megsértette a Kp. 79. § (1) bekezdését, amikor a bizonyítatlanság következményeit a felperes terhére értékelte. Az ügyben a hatóság nem szerezte be a teljes kórtörténetet, nem vizsgálta ki az oltás utáni eseményeket a döntés előtt, nem rendelt ki független szakértőt; a törvényszék ezen eljárást jogszerűnek értékelte és nem tartotta szükségesnek független szakértő bevonását.

[9] Előadta, hogy a gyermek korábbi oltásaival kapcsolatban büntetőeljárás van folyamatban, amely előkérdésnek minősül. Ennek ellenére a törvényszék „helybenhagyta” a felfüggesztés elutasítását.

[10] Az ítélet sérti a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet 13. § (7) bekezdését, az Alaptörvény XVI. és XX. cikkét, valamint az Oviedói Egyezmény 6. cikkét, mert a törvényszék nem vizsgálta a gyermek egyedi egészségi állapotát, az oltás konkrét kockázatait, a korábbi mellékhatások jelentőségét.

[11] Az ügy túlmutat az egyedi jogvitán, mert a kötelező védőoltások jogszerűségének határait érinti, meghatározza a hatóságok tényállás-tisztázási kötelezettségének terjedelmét, és közvetlenül érinti a gyermekek testi integritásához és egészséghez való jogát. Mindezek indokolják a Kúria iránymutató döntését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[13] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem

befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[15] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

[16] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdéséhez kapcsolódóan – törvényi kötelezettsége ellenére – konkrét pontot, azon belül alpontot nem jelölt meg, a befogadási okok körében előadott indokolás alapján a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)* és *ab)* alpontját, valamint *b)* pontját azonosította, így a befogadhatóságot ezek mentén vizsgálta.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja szerinti befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor kell befogadni, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy az adott jogkérdés mikénti megítélésében a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjának első fordulatára való hivatkozás esetén ezért – amint arra a Kúria a 7/2023. Jogegységi határozatában (Jpe.IV.60.024/2023/10.) is rámutatott – konjunktív feltételként kell vizsgálni egyrészt azt, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, másrészt pedig azt, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat szétartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.VII.37.187/2023/2., Kfv.I.35.060/2025/2., Kfv.III.37.152/2025/4.). A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.II.38.109/2019/2., Kfv.VII.45.129/2023/3., Kfv.I.35.092/2025/2.).

[18] A Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége [Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont, *ab)* alpont] okán kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. A befogadáshoz ebben az esetben az is szükséges, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a

Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ezen pontra hivatkozással a felülvizsgálati kérelem befogadása különösen abban az esetben indokolt, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, valamint, ha az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (Kfv.IV.37.960/2020/2., Kfv.I.35.194/2021/2.).

[19] A Kp. 117. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati kérelemben a 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[20] Az *aa)* alpont szerinti befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A befogadáshoz éppen ezért nem elegendő, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást. Az is szükséges, hogy a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. A perbeli esetben a felperes azonban – a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának indokolása körében – nem jelölt meg egyetlen olyan alsóbb fokú bírósági határozatot sem, amely arra világítana rá, hogy az ítélkezési gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítéletek folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. Amíg az alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság(ok) kialakított(ak) (Kfv.VII.37.127/2023/2., Kfv.VII.37.136/2025/2.). A felperes nem hivatkozott olyan körülményekre sem, amelyek az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalnának.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja szerinti befogadási ok tekintetében a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem adott elő olyan tény, körülményt, amely valószínűsítene az egyedi tényállású ügy önmagán túlmutató súlyát, jelentőségét. A felülvizsgálati bíróság továbbá nem észlelte az adott ügytípus – és a benne foglalt jogkérdés – tömeges számban történő előfordulását sem. Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná (Kfv.VII.45.058/2023/2.; Kfv.IV.37.823/2024/2.). Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az adott ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja.

[22] A Kúria töretlen gyakorlata szerint a védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez. A védőoltásokkal kapcsolatos jogi szabályozás betartása kötelező. A kiskorú gyermekek számára az életkorhoz kötötten kötelezően előírt védőoltásokkal, és a védőoltás alóli mentesítési eljárással kapcsolatos kúriai gyakorlat egységes és kiforrott, melyek közül több határozat vizsgálta a mentesítési eljárás és az oltásra vonatkozó kötelezettség megállapítására irányuló eljárás viszonyát, valamint az ezzel összefüggő bizonyítási kötelezettséget (Kfv.II.37.124/2017/9., Kfv.VI.37.116/2017/3.,

Kfv.III.37.545/2017/9., Kfv.II.37.367/2019/10., Kfv.VI.37.049/2022/6., Kfv.II.37.780/2022/7., Kfv.VII.37.726/2023/5., Kfv.I.37.681/2025/7.). Az Alkotmánybíróság a 39/2007. (VI. 20.) és a 3080/2019. (IV. 7.) AB határozataiban az oltások esetén az alapjogok korlátozhatóságát állapította meg, amely álláspontját legutóbb a 3331/2023. (VI. 21.) AB végzésében is fenntartotta.

[23] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglaltak körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. A befogadásról szóló döntés során a Kúria nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség.

[24] Az ugyanakkor a befogadás keretei között megállapítható, hogy a felperes a folyamatban lévő büntetőeljárásra, és ezzel összefüggésben az eljárás felfüggesztésének elmaradására alaptalanul hivatkozott. Ahogyan az a jogerős ítéletből is kitűnik, az alperes a felperes eljárás felfüggesztése iránti kérelméről döntött, azt elutasította, e döntést pedig a felperes az önálló jogorvoslati jog ellenére nem támadta. A törvényszék mindezekén túl az ítéletében részletes indokát adta annak, hogy az alperes határozatának jogszerűsége tárgyában folyó peres eljárásnak a korábbi oltásokkal összefüggő büntetőeljárás nem képezi előkérdését.

[25] A fentiek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontjai alapján nem indokolt.

[26] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjához kapcsolódóan a Kúria Kfv.II.37.080/2016/9. számú határozatát hívta fel és állította, hogy az ebben foglaltak alapján a mentesítés feltételeit az alperesnek és az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna, a bizonyítás e tekintetben nem a felperest terhelte.

[27] A Kúria megállapította, hogy a megjelölt kúriai határozat – a felperes álláspontjával szemben – a jogerős ítéletben foglaltakkal egyezően azt tartalmazza, hogy a mentesítési eljárás egy kérelemre induló eljárás; a feltételeket a kérelmezőnek kell igazolnia, ezért írja elő az Eütv. 58. § (3a) bekezdése, hogy a kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó orvosi szakvéleményt {Kfv.II.37.080/2016/9. Indokolás [13] bekezdés}. Erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem indokolt.

[28] Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[29] A befogadás megtagadására figyelemmel az azonnali jogvédelem elrendelése iránti kérelemről való döntéshozatalt a Kúria mellőzte.

A döntés rövid tartalma

[30] *A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási ok valamelyikének fennállását, ezáltal a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[31] A végzés ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 112. § (2) bekezdése, Kp. 116. § *d*) pontja].

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2026. június 10.

Dr. Kovács András s.k. tanácselnök, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bérces Nóra s.k. bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő